

дветъ се крие нѣщо велико. Който не разбира това, той постоянно се запитва, защо му е дошло дадено страдание. Ученикътъ не трѣбва да си задава такъвъ въпросъ. Като изпраща едно страдание на човѣка, Богъ му казва: Едно страдание е дошло при тебе; ако го приемешъ добре, то ще работи за твоето повдигане. Защо е дошло страданието, не питай. Веднѣжъ говорихъ на ума ти, не ме послуша. Втори пѣтъ говорихъ на сърдцето ти, пакъ не ме послуша. Трети пѣтъ говорихъ на волята ти, сѣщо не ме послуша. Сега не остава нищо друго, освенъ да приемешъ страданието и да го използвашъ за добро. Като пострадашъ известно време, ще изпълнишъ волята Божия и ще започнешъ да учишъ.

Сега, какво изисква новото учение отъ човѣка?— Безстрашие, смѣлостъ. Когато дойде лѣкарътъ да лѣкува счупения кракъ на нѣкой човѣкъ, той веднага ще разбере, герой ли е този човѣкъ, или не. Ако болниятъ се съгласи лѣкарътъ да намѣсти крака му безъ упойка, той минава за герой. Исква ли да го упоятъ, той не е герой. И тогава, за него не остава нищо друго, освенъ да легне на операционната маса и да диша отъ упойтелната течностъ, докато изгуби съзнание. Това показва, че този човѣкъ е непостояненъ, страхливъ и неустойчивъ. Нѣкои хора, при изпадане въ дълбокъ магнетиченъ сънъ, могатъ лесно да се лѣкуватъ. Ония, на които съзна-